

- obligarea pârâtului inițial la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în fața Tribunalului Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 184 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Uniunii Europene pentru ca acesta să se pronunțe asupra acțiunii.

Motivele și principalele argumente

Recurentul apreciază că, prin ordonanța atacată, Tribunalul nu a respectat principiul liberei administrări a probelor și noțiunea de ansamblu de indicii concordante și, prin urmare, a încălcat normele referitoare la sarcina probei, în special în ceea ce privește argumentele și indiciile prezentate cu privire la calculul termenului de care dispunea recurentul pentru a ataca decizia SEAE.

Motivul unic dezvoltat de recurent este întemeiat de asemenea pe discriminare, pe denaturarea faptelor prin ordonanța atacată și pe erori vădite de apreciere săvârșite de Tribunal care au condus la o motivare inexactă în drept.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 8 iunie 2020 – F.C.I./Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Cauza C-244/20)

(2020/C 320/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din procedura principală

Recurentă: F.C.I.

Intimat: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatul (2) din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (¹), care exclude din domeniul de aplicare al acesteia prestațiile în favoarea urmașilor și prestațiile familiale, trebuie declarat nevalid –sau considerat astfel – pentru motivul că este contrar unui principiu fundamental al dreptului Uniunii Europene, și anume principiul egalității între bărbați și femei, proclamat ca valoare fondatoare a Uniunii Europene la articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și ca drept fundamental la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și în jurisprudența foarte veche și constantă a Curții?
- 2) Articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și articolul 17 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, citite în lumina articolului 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, trebuie interpretate în sensul că se opun unei măsuri naționale, precum cea în discuție în litigiul principal [rezultată din Hotărârea nr. 40/2014 a Tribunal Constitucional (Curtea Constituțională, Spania) din 11 martie 2014, din jurisprudența națională care a interpretat-o și din reforma legislativă prin care a fost pusă în aplicare], care – în practică și având în vedere necunoașterea generalizată a cerinței de formalizare și lipsa unei perioade de adaptare pentru aplicarea sa – a făcut imposibil, într-o primă etapă, și extrem de dificil, ulterior, accesul la o pensie de urmaș rezultată dintr-o relație de concubinaj reglementată de Codul civil catalan?

- 3) Un principiu atât de fundamental al dreptului Uniunii Europene, precum cel al egalității între bărbați și femei, consacrat ca valoare fondatoare la articolele 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, și interdicția discriminării pe motive de sex, consacrată ca drept fundamental la articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, trebuie interpretate în sensul că se opune unei măsuri naționale precum cea în discuție în litigiul principal [rezultată din Hotărârea nr. 40/2014 a Tribunal Constitutional (Curtea Constituțională) din 11 martie 2014, din jurisprudența națională care a interpretat-o și din reforma legislativă prin care a fost pusă în aplicare], care – în practică și având în vedere necunoașterea generalizată a cerinței de formalizare și lipsa unei perioade de adaptare pentru aplicarea sa –, a făcut imposibil, într-o primă etapă, și extrem de dificil, ulterior, accesul la o unei pensie de urmaș rezultată dintr-o relație de concubinaj reglementată de Codul civil catalan, în detrimentul unui procent mult mai mare de femei decât de bărbați?
- 4) Interdicția privind discriminarea pe criterii de „naștere” sau, în mod alternativ, de „apartenență la o minoritate națională”, drept cauze sau „motive” de discriminare, interzise la articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene coroborat cu articolul 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, trebuie interpretată în sensul că se opune unei măsuri naționale precum cea în discuție în litigiul principal [rezultată din Hotărârea nr. 40/2014 a Tribunal Constitutional (Curtea Constituțională), din jurisprudența națională care a interpretat-o și din reforma legislativă prin care a fost pusă în aplicare], care – în practică și având în vedere necunoașterea generalizată a cerinței de formalizare și lipsa unei perioade de adaptare pentru aplicarea sa –, a făcut imposibil, într-o primă etapă, și extrem de dificil, ulterior, accesul la o pensie de urmaș rezultată dintr-o relație de concubinaj reglementată de Codul civil catalan?

(¹) Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO 1979, L 6, p. 24).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona (Spania) la 11 iunie 2020 – HV/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

(Cauza C-258/20)

(2020/C 320/09)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social n° 1 de Barcelona

Părțile din procedura principală

Reclamantă: HV

Pârât: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS)

Întrebarea preliminară

Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (¹) trebuie interpretată în sensul că se opune unei norme naționale, precum cea în discuție în procedura principală (articolul 60 alineatul 4 din TRLGSS), care stabilește dreptul la un supliment la pensie pentru femeile care au cel puțin doi copii biologici sau adoptați și care beneficiază de o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv, în timp ce alte femei aflate în aceeași situație nu au dreptul la respectivul supliment la pensie, deoarece au accesat o pensie anticipată și voluntară, care, din punct de vedere legal, implică mai multe condiții de cotizare decât o pensie obișnuită și condiții referitoare la vârstă identice sau foarte similare, precum și dificultăți asemănătoare de menținere pe piața muncii, rezultate din calitatea lor de femei?

(¹) DO 1979, L 6, p. 24.